

Ա Ձ Գ Ա Յ Ի Ն.

ԱՐԱՐԱՏԻ ՆՈՐ ՏԱՐԵՐԶԱՆԸ.

Ն ո Ր Ի Ն Վ Ե հ ա փ ա ռ ու թ ե ա ն. օրհնա-
քեր կոնդակից ընթերցողը տեսնում է, որ
Արարատը ներկայ թուականին նոր խմբա-
գրութեամբ պէտքէ լոյս տեսնէ, անփոփոխ
պահպանելով իւր ուղղութիւնը: քանի որ
նախկին խմբագրութեան թղթը անդամները
մնում են կրկին գործի մէջ, հասկանալի է
ըստ ինքեան, որ ոչ միայն թերթի ուղղու-
թիւնը հիմնական փոփոխութիւն չի կրի, այլ
եւ նորա ոյժերը ամենեւին չեն պակասի:
Ընդհակառակն՝ խմբ. յանձնաժողով կազմե-
լով Մայր Աթոռի միաբանութեան եւ Ճեմա-
րանի ուսուցչական խմբի այն անդամներից,
որոնք, իբրեւ ներկայացուցիչ մէն մի հաստա-
տութեան, պէտք է նպաստեն աւելի սերտ
կերպիւ կապելու այդ հաստատութիւնները
պաշտօնական թերթի հետ՝ Նորին ս. Օծու-
թեան նպատակն է անշուշտ իրօք եւ ըստ
ամենայնի «միաբանութեան քերան» դարձնել
այդ թերթը եւ միջոց տալ աւելի քազմակող-
մանի եւ ծոխ կերպով հրապարակ հանելու
այն թղթը գրական արդիւնքները, որ Մայր
Աթոռը իւր ունեցած արդի ոյժերով ս. Եկե-
ղեցոյ պաշտօնեաների եւ հօտի կրօնական,
քարոյական եւ մտաւոր հրահանգութեան հա-
մար հրապարակ հանել կարող է: Կամ այն
պաշտօնական տեղեկութիւնները, որ նա հրա-
պարակ հանել պարտաւոր է:

Ներկայ խմբագրութեան ամենամեծ քաղ-
ժանքն այն է, որ հայ հասարակութիւնը այդ
աչքով եւ նայէ Արարատի վերայ՝ կանխա-
կալ կածիքներով պաշարուած նորա մէջ այս
եւ այն անձի կամ ուղղութեան մասնաւոր
տրամադրութիւն, դիտումներ, շահեր չորոնէ,

այլ ընդունէ նոյն սիրով եւ համակրութեամբ,
ինչպէս պէտքէ ընդունէր ս. Էջմիածնից եկած
ամեն մի նուէր: Թող նա միշտ քննադա-
տական հայեացքով նայէ՝ դատէ եւ դատա-
պարտէ, երբ թերթն իւր օրինաւոր ուղղու-
թիւնից շեղուում է, իւր պարտականութիւն-
ները ճշդութեամբ չէ կատարում: քայց կար-
դայ նախ, քննէ անաշու ոգով ու այնպէս
դատէ: Աղպիսի դատաստան ուրախութեամբ
կընդունուի միշտ, եւ խմբագրութիւնը կաշխա-
տէ որչափ կարելի է շատ օգուտ քաղել նո-
րանից:

Առհասարակ Արարատը իւր կոչման
քարծրութեան վերայ պահելու եւ աւելի ու
աւելի մեծ յաջողութեամբ յառաջ տանելու
համար անհրաժեշտ է, որ նորա յաջողու-
թեան նախանձախնդիր ոչ միայն Մայր Ա-
թոռի միաբանութիւնն, այլ եւ ամբողջ հայ հա-
սարակութիւնը լինի. որ նա աշխատակիցներ
ունենայ երկրի թղթը կողմնրում, ուր հայ
մարդիկ են ապրում, ուր հետաքրքրութիւն
կայ հայ անուան համար: Այդ նպատակաւ
խմբագրութիւնը սկսել է արդէն մասնաւոր կեր-
պով դիմումներ անել այն անձանց, որոնց աշ-
խատակցելու ընդունակութեան եւ յօժարու-
թեան վերայ վստահութիւն ունի: Նոյն դիմումը
կրկնում է նա այստեղ հրապարակաւ. թղթը
այն անձինք, առանց խտրութեան, որոնք
Արարատի որ եւ է մասի համար նիւթ մա-
տակարարել կարող են՝ հրաւիրուում են ի
սրտէ, չինայել իրենց ձեռնտուութիւնը: Ծնորդ-
դպիր Գալուստ եւ Ճեմարանի ուսուցիչները,
որոնց թուում յատկապէս պ. Ս. Մանդինեան՝
կշարունակեն, եւ ինչպէս յուսով ենք աւելի
եռանդով, մշտական աշխատակիցներ լինել:

Մակայն այդ եւս քաւական չէ: Արա-
րատը լինելով թղթը դասակարգերի համար
մատչելի, քազմակողմանի եւ ամենաաժանա-
գին մի ամսաթերթ, ցանկալի էր, որ քա-
ժանորդներ ունենար, եւ որ աւելի կարելոյն է՝
կարդացուէր իրօք հասարակութեան թո-
ւոր խաւերի մէջ: Այդ նպատակաւ պարտք է
դրուում յատկապէս եկեղեցական պաշտօ-
նեաների վերայ՝ Արարատի պարտադիր
քաժանորդագրութիւնն իբրեւ պատիժ չնկատել:

այլ աշխատել որչափ կարելի է աւելի եւ աւելի ընդարձակ շրջաններում՝ ընթերցանութեան առարկայ դարձնել իրենց ստացած թերթերը եւ նորանոր քաժանորդներ վաստակել։ Մեր հասարակութեան առաջ կրօնական ընթերցանութեան համար այնչափ քիչ նիւթ է դրուում, որ ցանկալի էր՝ զոնէ այս կողմով Արարատից քազմաթիւ օգտուողներ լինէին. քայց նաեւ անցեալ պատմութեան, ընդհանուր եւ ազգային կեանքի աչքի ընկնող երեւոյթների, գիտութեան արդիւնքների մասին, փոքրի շատէ զաղափար կազմելու համար, Արարատի կարող էր ոչ սակաւ տեղեւորում ամենւոյարմար միջնորդ հանդիսանալ. ինչպէս եւ հասարակական կենցաղի, առողջապահութեան ու տնտեսութեան վերաբերեալ ծանօթութիւններով, որոնք ըստ քարձր հաճութեան Նորին Վեհափառութեան՝ պէտք է այսուհետեւ իրենց տեղն ունենան նորա էջերում՝ շատերին հետաքրքիր եւ օգտակար լինել։

Արարատի խմբագրութեան համար շատ պարզ է, թէ որչափ ջանք է հարկատու եւ որչափ պակաս են իւր սեփական ոյժերը այդ բոլոր պահանջներին քաականութիւն տալու՝ քաականութիւն տալու մանաւանդ կրօնական — եկեղեցական կեանքի վերաբերեալ պահանջներին, որ է՝ եւ պէտք է մնայ նորա գլխատու նպատակը. սակայն նա յոյս ունի, թէ ս. Էջմիածնի Միաբանութեան դուրսը գտնուած անդամներն եւ, Նորին ս. Օծութեան հրաւերը լսելով, գործնական օժանդակութեամբ պէտք է լրացնեն ներկայ ոյժերի պակասորդը, եւ թէ առհասարակ քազմաթիւ եկեղեցական ու աշխարհական անձինք պէտք է գտնուին, Մայր Աթոռի պատուին եւ նորա հոգեւոր զաւակների հոգեւոր կրթութեան հախանձանդին՝ որոնք պէտք է շինայեն իրենց կարողութեան չափով նպաստելու միակ կրօնական — քարոյական — մանկավարժական — ազգային թերթի քարգաւաճման եւ քարոք յառաջադիմութեան։ Բաւական է միայն որ հետաքրքրուին նորանով եւ նոյն իսկ այդ հետաքրքրութեամբ ստիպեն իւր գործունէութեան սահմաններն ընդարձակել։

Թէ՛ հասարակական եւ թէ՛ մանաւանդ

եկեղեցական կեանքի մէջ տեղի են ունենում քազմաթիւ երեւոյթներ, որոնք Արարատի միջոցով կարող են ուշադրութեան ու քննադատութեան առարկայ դառնալ. թո՛ղ ամեն կողմից տեղեկութիւններ եւ հարցեր տան նոցա մասին՝ խմբագրութիւնը կաշխատէ իւր ծեռքի տակ եղած միջոցներով, ծեռնհաս անձանց դիմելով, պարզաբանել ինչ որ կարող է եւ ուղեցոյց հանդիսանալ։

Յաճախ տրտունջներ են լինում Արարատի անկանոն հրատարակութեան եւ ցըրման նկատմամբ. թող այսուհետեւ այդ տրտունջներն անմիջապէս խմբագրութեան յայտնուին, որ կաշխատէ ամեն կերպ քաարարութիւն տալ նոցա եւ փութով վերացնել առիթները։

— Ուշ սկսելով իւր գործունէութիւնն եւ ստացած չլինելով տակաւին թերթեր ու պատրաստի նիւթեր նոր տարուայ համար՝ նա չկարողացաւ ներկայ համարը իւր ծրագրի համաձայն ամփոփել եւ վաղօրօք հրատարակել, քայց կաշխատէ, որ յաջորդ համարներն աւելի կանոնաւոր կազմութիւն ունենան եւ որքան կարելի է շուտով լոյս տեսնեն։

ԵԿԵՂԵՑԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ.

ՄԱՅՐ ԱԹՈՐ.

Ազգիս Վեհ. Հայրապետը իւր քարձր գոհունակութիւնը եւ հայրապետական օրհնութիւնն է յայտնում այն ամեն յարգելի ազգայիններին, հաստատութեանց ներկայացուցիչներին, թեմ. առաջնորդներին եւ փոխանորդներին, որոնք փութացել էին շնորհատրել Նորին Վեհափառութեան Նոր Տարին, ճննդեան Տօնը եւ իւր Անուանակոչութեան տօնը. որոնց ամէնքի եւ առ հասարակ իւր սիրեցեալ հօտի համար հայցում է Աստուածանից առողջութիւն, յաջողութիւն եւ քարօրութիւն։